

Biruinđ Duhul de Victimă

Capitolul 1:

Mihai, lucrează ca funcționar, pentru o companie multinațională, care se ocupă de vânzarea cu amănuntul. A început cu munca de jos, și a lucrat acolo timp de șase ani, însușindu-și fiecare specializare de la acel nivel, de la curățarea sălilor de depozitare, până la controlul de calitate. Nu bea, nu fumează, nu se droghează, nu fură și nu se ceartă cu clienții. Ajunge de fiecare dată la lucru, la timp. Lanțul de magazine pentru care lucrează are un sindicat, și există reguli specifice, pentru fiecare aspect al locului de muncă.

În ciuda regulilor, și în ciuda eticii sale bune de muncă, Mihai pare să se lovească încontinuu, numai de piedici, oriunde este trimis. În șase ani a lucrat în foarte multe magazine. El a fost planificat să lucreze în toate turele posibile, sub o mulțime de manageri diferiți. Indiferent de manager, Mihai se află, în mod constant, în situația în care regulile sunt încălcate, pe cheltuiala sa, fără să poată face nimic. De exemplu, el trebuie să lucreze cel puțin 24 de ore pe săptămână, pentru a putea beneficia de asigurarea de sănătate, platită de companie. Brusc, managerul său a început să-l planifice să muncească o normă de 23 de ore pe săptămână. În același timp, managerul a programat un angajat cu o vechime mai mică, pentru a lucra cu normă întreagă, la același magazin. Iar, aceasta este o încălcare flagrantă a regulilor sindicale. Mihai a apelat la manager, și la supraveghetorul zonal, dar, nimic nu s-a schimbat. El a început să plătească contribuția pentru sănătate de 400 RON pe lună, din propriul buzunar, pentru a nu pierde acoperirea medicală. Când a apelat la sindicat, pentru a interveni în cazul lui, a obținut, în cele din urmă, orele de care avea nevoie pentru asigurarea medicală, dar angajatul nou, continua să primească mai multe ore. Bineînțeles, că lui Mihai nu i-au fost rambursate nici contribuția pentru sănătate, plătită din buzunarul propriu.

Această lovitură, reprezintă, în cea mai mare parte, rutina vieții lui Mihai. An de an, el nu poate să obțină dreptate la locul de muncă și, atunci când face apel la sindicat, pentru drepturile lui, este pus la zid, iar dacă insistă, pierde. De obicei, hotărârea împotriva lui, nu are nici un motiv aparent.

Dezonoarea

Matei era pastor. După câteva conflicte aparute în biserică, acesta a fost nevoit să părăsească slujirea și să se întoarcă în mediul de afaceri. Inima lui era încă, de păstor, deși nu avea o poziție oficială într-o biserică. La scurt timp după ce a început să meargă la o nouă biserică, pastorul acelei biserici i-a cerut să predea studiu biblic la o clasă de

adolescenți. S-a simțit bine să fie, din nou, dorit și apreciat. El și-a preluat funcția de învățător la școala duminicală, și clasa l-a iubit, dar, în curând, a fost rugat să predea spre verificare schițele de studiu, cu un sfert de oră înainte de a începe clasa, astfel încât conținutul a ceea ce predă, să fie „aprobat” de comitetul de conducere. Acest lucru nu s-a mai întâmplat niciodată înainte, în trecutul bisericii, și nici nu a mai fost pretins nimănui.

Când Matei a părăsit și biserica aceasta, a schimbat denotațiunea, în speranța că va lăsa controversele în urmă. Noul pastor l-a primit cu caldura, dar, după o lună, l-a căutat pe Matei, și i-a spus că nu trebuie să viziteze vreun alt membru al bisericii din congregația lor. El dorea ca părtășia lui Matei să aibă loc pe proprietatea bisericii, unde pastorul putea să-l supravegheze, și să fie sigur că nu își clădea un fel de „fan club” personal, prin care să diminueze autoritatea pastorului.

La următoarea biserică, Matei și familia lui, au fost și mai precauți. S-a dus mai înainte, la pastor, și a discutat, în mod privat cu el, înainte de a merge la biserică, întrebându-l pe pastor, direct, dacă era binevenit acolo. Pastorul l-a îndemnat pe Matei să vină, liniștit, la biserică, și l-a asigurat, că e binevenit. În primul an, pastorul l-a rugat pe Matei să predea studiu biblic, unor barbate lideri din biserică, apoi să predea la Școala duminicală pentru adulți, iar, mai apoi, a urmat să îi propună să devină pastor asistent.

La puțin timp după ce pastorul i-a cerut, în privat, să se gândească, să devină pastor asistent, Matei a fost chemat în fața întregii biserici, iar pastorul l-a acuzat de lipsă de loialitate, pe baza unui zvon, pe care pastorul l-a auzit. Matei a fost înlăturat din toate responsabilitățile bisericii și, a fost criticat de la amvon, luni întregi, după ce a părăsit biserica.

Matei, a continuat să schimbe bisericile, dar indiferent de cât de „in umbră” stătea, era doar o chestiune de timp, până ce pastorul să îl caute, să-l acuze, să-l atace și să-l dezonoreze.

Distrugerea

Ana, este o persoană, în general, predispusă la accidente. A devenit subiectul glumelor de familie, pentru că, dacă nu ai face haz de necaz, ar trebui să plângi, atunci când te gândești la ea. Accidentele ei nu par să fie ceva posibil de evitat, pentru că nu e niciodată vina ei, și întotdeauna se întâmplă un accident ciudat. De exemplu, într-o zi, a deschis ușa frigiderului, și friptura care stătea în frigider, i-a aterizat pe picior, și i l-a rupt. Dacă friptura ar fi fost poziționată, în așa fel încât să cadă, cum s-ar mai fi închis ușa frigiderului? Cine a mutat friptura după ce ușa a fost închisă? Întrebări fără răspuns...

Lulia, a avut numeroase accidente de mașină, dar nici unul nu a fost din vina ei. Ea a citit un studiu, care susținea că mașinile de culoare galbenă, suferă mai puține accidente rutiere, decât mașinile de oricare altă culoare. Atunci, și-a cumpărat o mașină galbenă, dar a avut, și cu aceasta, un alt accident rutier.

Malpraxisul

Florin, a suferit un accident de muncă. S-a dus la Urgență, și a fost tratat de un medic, care nu a reușit să îi curețe rana în mod corespunzător, sau să-l bandajeze în mod corespunzător. În noaptea aceea, Florin aproape că a sângerat până la moarte, iar trei zile mai târziu, a făcut o infecție masivă, din cauza lipsei de experiență, și a neglijenței medicului de la Urgențe. Florin, a trebuit să aibă o intervenție chirurgicală de urgență, susținută de un chirurg stagiar, inapt pentru această procedură. Acest doctor a vindecat infecția, și i-a salvat viața lui Florin, dar modul inadecvat în care a făcut operația, i-a lăsat cicatrici, care îl vor marca pe Florin pe viață.

Avea nevoie de mai multă intervenție chirurgicală, dar de data asta nu era o urgență. Soția lui Florin a schimbat compania de asigurări, astfel încât să-și poată alege personal medicul, și să nu se afle la mila unui stagiar. Florin a fost atent, și metodic în selecția medicului. El a vorbit cu cinci medici diferiți, și a primit cinci opinii diferite cu privire la ceea ce ar trebui făcut. Era frustrant, deoarece el trebuia să decidă, pe care dintre medicii cu păreri contradictorii, urma să îl creadă. Și-a făcut, în cele din urmă, alegerea, și a ales doctorul greșit.

După ce intervenția chirurgicală i-a făcut mai mult rău, s-a dus la unul dintre cele mai prestigioase spitale din țară, chiar dacă era foarte departe de casă. Profesorul universitar al medicului pe care l-a ales, a scris chiar o carte despre această intervenție chirurgicală. De fapt, chiar el a venit, și a consultat cazul, chiar dacă s-a pensionat de mult timp.

Operația a fost (probabil) genială, dar asistenta responsabilă de reanimare, era începătoare, fără experiență. Pentru a-și acoperi incompetența, ea nu a comunicat cu chirurgul, despre o chestiune esențială, iar problema a devenit și mai gravă, în loc să fie rezolvată prin intervenția chirurgicală.

În cele din urmă, Florin a renunțat, și a continuat să-și trăiască viața, afectat de operațiile multiple, care au transformat un accident minor, într-un necaz. Recent, a făcut un control fizic general, la un nou medic, care i-a recomandat o intervenție chirurgicală. Noul medic i-a explicat că nu e mare lucru, și că ar putea fi ușor de rezolvat. Acest medic e excelent în acest domeniu.

Dar, Florin a optat să nu aibă o intervenție chirurgicală. Pentru el, sistemul medical a făcut mai multe rău decât bine, indiferent de acreditările medicului sau ale spitalului.

Devorarea

Robert, este un lucrător ordinar, implicat într-o mare lucrare. El este cunoscut în întreaga lume, iubit, respectat și onorat. El are o familie minunată, roade excelente pentru anii săi de lucrare, și multe uși deschise înaintea lui, în acest moment. În timp ce se afla în străinătate, în casa unor prieteni de încredere, cineva i-a umblat în bagaje, și i-a furat niște obiecte valoroase. Se afla, acum, într-o situație delicată. Nu știa cine a făcut-o. Dacă ar fi deschis subiectul, ar

fi afectat relația sa cu liderii în casa cărora se afla. Dacă nu ar fi abordat această problemă, nu ar mai fi avut încredere în ei, în vizitele ulterioare. Prins între ciocan și nicovală, a acoperit pierderea.

Nu a fost prima dată când a fost jefuit, în timpul unei călătorii misionare. Întotdeauna se întâmplă, în așa fel încât nu poate face nimic acceptabil, din punct de vedere social, pentru a obține ajutor sau pentru a identifica pe cei răi.

Dan, avea o altă problemă. Nu a putut găsi niciodată un om bun la reparații. Indiferent cât de atent a verificat instalatorul sau reparatorul calculatorului înainte, indiferent de acreditările lor, Dan a avut parte întotdeauna de „măcelarul companiei”. Urăște să se gândească la sutele de ore pe care le-a irosit, ducând lucrurile înapoi, pentru a le repara, pentru a treia și a patra oară.

Pângărirea

Maria a fost molestată de fiul dadacei ei, timp de trei ani, înainte de a merge la școală. Ea a reușit să se mențină în siguranță, în școala primară, dar în liceu, o lesbiană a început să o urmărească, la dușuri, după orele de educație fizică. Când a avut un iubit, el a trecut încontinuu peste granițele impuse de ea, până când nu au mai rămas limite. În cele din urmă, s-a căsătorit cu el, crezând că această luptă ar fi încetat.

Se înșela. Se pare că, indiferent unde lucra, se găsea întotdeauna cineva care o hărțuia sexual. Nu era neapărat un contact fizic. Au existat câteva situații, în care anumiți oameni se uitau la ea, într-un mod care a lăsat asupra ei sentimentul de pângărire, chiar dacă se aflau la douăzeci de metri distanță.

Ea se îmbrăca extrem de modest, chiar până în punctul în care mergea la muncă, în mod deliberat, neatractiv. Nu a ajutat nici asta. Încercase să se ascundă în biroul ei, și să nu mai iasă deloc în zona generală de lucru, dar, o dată pe săptămână, când trebuia să meargă într-o altă parte a clădirii, unul dintre acești bărbați era, în mod sigur, acolo, pe hol. Era, ca și cum, acesta ar fi avut un sistem de avertizare, sau un radar, și știa când, și unde ar fi trebuit să se poziționeze, pentru a o ataca vizual.

Din moment ce nu au atins-o niciodată, Maria nu putea să depună o plângere de hărțuire sexuală. Ea și-a schimbat slujba, de trei ori, în decurs de patru ani, dar fiecare companie, părea să aibă un libidinos, care ar fi pus ochii pe ea, încă din momentul în care începea să lucreze acolo.

Schimbarea frecventă de locuri de muncă, a început să arate foarte rău pe CV-ul ei, mai ales că ea nu a putut da angajatorului său potențial, motivele reale pentru care a părăsit ultimul loc de muncă. În cele din urmă, și-a dat seama că a reușit să bată sistemul. Ea, a mers să lucreze, la o agenție temporară, astfel încât să poată verifica o nouă companie, din interior, înainte să se angajeze permanent acolo.

A găsit o slujbă minunată, ca asistent administrativ, având ca superior un administrator bătrân. În cele trei luni, în care a lucrat acolo, temporar, nu a avut nici o problemă,

cu nimeni. Ea a oftat ușurată, și a acceptat locul de muncă permanent, atunci când i s-a oferit ocazia. Două săptămâni mai târziu, compania a angajat un nou director de vânzări, care să lucreze îndeaproape cu ea, și cu șeful ei, și ea știa, de prima dată când l-a văzut, că este un alt prădător sexual.

Rădăcina acestor probleme

Acestea, sunt numeroasele fațete ale unei victime. În timp ce toată lumea, atunci când conduce o mașină, mai lovește câteodată unele gropi, în drum, victimele par să le lovească mult mai des, decât alte persoane. În timp ce oricare, unul, două, sau trei incidente, pot fi considerate ca parte a realității trăirii într-o lume aflată sub blestem, unii oameni au parte, prea mult, din ceea ce lumea numește „ghinion”, pentru a putea fi ignorat.

În realitate, există o întreagă categorie de demoni, a căror misiune este aceea de a crea victime. Am slujit, o dată, unei femei aflată într-o căsnicie abuzivă, până când soțul ei a murit de cancer. Apoi, aceasta s-a recăsătorit, cu un bărbat bun, dar care a început foarte repede să o abuzeze. Ea m-a întrebat: “Am un semn agățat în jurul gâtului meu, care spune: Veniți să mă abuzați!!?”

Am asigurat-o, că are! Nu este vizibil în lumea naturală, dar, o parte a lucrării duhului de victimă, e să plaseze un girofar de semnalizare deasupra ta, în domeniul spiritual, atrăgând atenția tuturor demonilor prădători. Odată ce, un duh de prădător, a luat legătura cu un duh de victimă, cele două duhuri se aliază și atrag împreună, doua persoane - gazdă, într-un mod distructiv.

Cealaltă parte a acțiunii duhului de victimă, este de a convinge victima umană, că nu se mai poate face nimic, pentru a schimba situația. Aceasta, ajunge la concluzia că, într-un fel sau altul, problemele recurente sunt din vina ei, și că trebuie doar să își reducă așteptările în viață, și să suporte ceea va veni.

Vestea proastă, este că un număr foarte mare de oameni, care îl iubesc pe Dumnezeu și sunt foarte folosiți de El în slujire, sunt împovărați, în mod regulat, de un duh de victimă. Vestea bună, este că trăirea cu duhul de victimă este absolut opțională. Acesta poate fi identificat și evacuat. Am fost chemați, să umblăm în stăpânire, iar această chemare, nu a fost revocată niciodată.

Capitolul doi

Mandatul de Stăpânire

Stăpânire vs. Dominare

Prima poruncă, pe care Dumnezeu a dat-o omului, este cunoscută sub numele de

„Mandatul de Stapanire”. Și spune așa: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ” (Geneza 1:28).

Mandatul de Stăpânire, a fost repetat lui Noe, și familiei lui, după potop. Dumnezeu, a spus:

„Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul. S -apuce groaza și frica de voi pe orice dobitoc de pe pământ, pe orice pasăre a cerului, pe tot ce se mișcă pe pământ și pe toți peștii mării: vi le-am dat în mâinile voastre!” (Geneza 9:1-2).

Aceste două pasaje, se referă în mod explicit la stăpânirea omului asupra animalelor. Există zeci de alte pasaje din Scriptură, care se ocupă de întreaga dinamică a relației omului cu animalele. În cele din urmă, stăpânirea noastră, va fi restabilită la parametri edenici. Totuși, pe ceea ce vreau să mă axez, în acest pasaj, este natura stăpânirii, nu obiectul ei.

Stăpânirea, așa cum a descris-o de două ori Dumnezeu, este dăruirea de viață, ea necesită subordonare și este expansionistă. Atât familia inițială, cât și cea a lui Noe, aveau să exercite controlul asupra resurselor din jurul lor, pentru a crea o comunitate viabilă, care să se extindă, pentru a umple pământul.

Tindem să evităm cuvântul “stăpânire”, deoarece este atât de apropiat de “dominare”. Diferența dintre cele două cuvinte, este doar obiectivul. Dominarea, este menită să forțeze pe altcineva să se supună, cu un cost personal, în beneficiul tău. Există astfel, în ecuație, natura distinctă, câștig / pierdere. Stăpânirea însă, e dătătoare de viață. Aceasta, forțează pe altcineva să se supună, pentru propriul lor beneficiu.

Astfel, noi, ca părinți, trebuie să umblăm în stăpânire. Ne forțăm copiii să-și mănânce legumele, și să învețe tabla înmulțirii, la timp, deoarece credem că este benefic pentru ei. Pe termen lung, acele lucruri pe care le-am forțat, vor fi dătătoare de viață.

Dominarea este opusul extrem al victimizării. În victimizare, demonii și oamenii încearcă să ne distrugă, într-un fel. Chemarea noastră de bază, ca ființe umane, și ca membri ai preoției împărătești, este de a construi, nu de a dărâma. Orice subordonare a unei persoane, față de alta, ar trebui să aibă ca scop, doar restaurarea individului, și a lumii, în designul original al lui Dumnezeu. Aceasta este stăpânirea. Subordonarea, forțată sau voluntară, care nu este dătătoare de viață, este doar o exploatare, și o numim dominare.

Stăpânire vs. supraviețuire

Majoritatea persoanelor, care sunt în mod constant victime, au încetat să viseze la stăpânire, și se concentrează doar pe ieșirea din gropile vieții. O persoană, care suferă de victimizare financiară masivă (adică o încărcătură zdrobitoare a datoriilor) mi-a spus că i-ar plăcea

să fie declarat "falit" și să nu mai dețină nimic. El a fost înglodat în datorii, atât de mult timp, și a suferit atât de multe devorări ale finanțelor sale, încât singura lui speranță rămasă, a fost aceea de a ieși la suprafață, înainte de a muri, astfel încât familia lui să nu mai aibă nici o datorie.

Această atitudine, este complet de înțeles. Scriptura spune: "O nădejde amânată îmbolnăvește inima, dar o dorință împlinită este un pom de viață" (Proverbe 13:12). Deși, este de înțeles, nu este permis. Obținerea libertății asupra duhului de victimizare, ne obligă să luăm în considerare puterea lui Dumnezeu. Dumnezeu, se bucură să pună la dispoziție puterea Lui, dar, numai pentru obiectivele Împărăției. Nu este interesat să ne ajute doar să supraviețuim. El dorește să se alătore, împreună cu noi, în eliberarea puterii Sale, în lumea noastră, astfel încât să devenim dătători de viață, pentru cei din jurul nostru. Mandatul de stăpânire, se referă la zidire și extindere, nu la supraviețuire.

Aceasta a fost tensiunea continuă dintre Dumnezeu și poporul Israel, după exod. Ei s-au aflat în robie spirituală, și un duh de victimă a fost peste ei. Dumnezeu a vrut ca ei să intre în Canaan, să ia în posesie pământul, și să devină o Împărăție preotească, înaintea tuturor regatelor lumii. Ei s-au mulțumit cu confortul. Dumnezeu a vrut să le ofere la schimb puterea Sa, pentru confortul lor. Dumnezeu a fost plin de ardoare în a le oferi mai multă putere decât și-ar fi putut imagina vreodată, pentru ca ei să umble în stăpânire, fiind ziditori, dătători de viață, agenți ai schimbării pozitive, într-o lume rănită.

Stapanire vs. Victimizare

În plus, față de Mandatul de stăpânire, mai există problema autorității, în războiul spiritual. Cred cu fermitate, în împotrivirea asupra demonilor, pe baza virtuții personale, ca bază a autorității noastre. În timp ce recunosc poziția noastră în Hristos, uneltele noastre speciale, și autoritatea noastră delegată, eu încă mai cred, că autoritatea, câștigată prin asemănarea cu Hristos, este esențială pentru o paradigmă eficientă a războiului spiritual.

Luați Efeseni 4:28 ca exemplu. "Cine fura să nu mai fure, ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit." Imaginați-vă o linie numerică, cu "-100" reprezentând robie acută, și "+100" reprezentând libertate totală.

Să trasăm niște numere arbitrare, și să spunem, că "furtul", este la "-50", pe linia numerică. Atunci când o persoană se abține de la furt, este doar la "zero". Zero, este mai bine decât -50, prin faptul că persoana nu mai păcătuiește, și nu este vulnerabilă, față de disciplinarea lui Dumnezeu, dar nu există o autoritate reală împotriva demonilor. "să lucreze cu mâinile lui", ar putea fi un "+20" pe linia numerică, dar apostolul Pavel a dus asta, mult mai departe. Omul, trebuia să dea bani, celor care aveau nevoie. Acesta, este opusul extrem al furtului, din rodul muncii altor oameni, pentru a-și satisface propriile nevoi. Acest act de "dăruire", ar fi un "+50" și l-ar poziționa, foarte bine, în termeni de autoritate, împotriva unui demon înrădăcinat și împuternicit de furt.

Aceasta paradigmă, a produs această carte. Eu și alții, din cadrul Plumblin Ministries, colaborasem cu un număr de persoane, care au trecut prin eliberarea profundă de influența duhului de victimă. Ei au muncit din greu, pentru a învăța să recunoască prădătorii, în sfera naturală, și spirituală, și să le opună rezistență. Ei, s-au angajat să umble în libertate, dar totuși, ei au continuat să permită, ca duhurile de victimă, să se reatașeze cu ușurință.

Era frustrant pentru noi, de vreme ce, în mod normal, asociam ușile deschise în duhul, cu păcatul, și aici, nu am fost în stare să vedem un model de păcat, care permitea acestor demoni să se întoarcă, și să exercite controlul. Pe măsură ce am căutat un răspuns de la Domnul, am ajuns să vedem, că pentru cineva care a fost victima, nu este suficient să vină de la -50, pe linia numerică, până la +10. Dumnezeu nu le-ar acorda autoritatea de care au nevoie, peste influența demonică, doar pentru ca ei să se poată simți confortabil. El eliberează puterea Lui, doar în viața acelor care încearcă, în mod activ, să umble în stăpânire, și nu doar să supraviețuiască.

Stăpânirea este opusul victimizării induse de prădători. Prădătorii exploatează pentru bucuria de a produce daune. Persoana care umblă în stăpânire, îi înalță pe cei din jurul lui, pentru bucuria de a se alătura lui Dumnezeu, în restaurarea lumii. Prădătorul este oportunist, căutând oameni ai căror gardă este jos. Persoana care umblă în stăpânire, este ca și Caleb și ca David, care au văzut fiecare, un munte, pe care și l-au dorit, și au luat în posesie fortăreața inamică, ce părea imposibil de cucerit. Prădătorul sugerează viața din victimele sale. Cea mai înaltă formă de stăpânire, este atunci când îi echipăm pe ceilalți, să intre în posesia dreptul lor, de întâi născut.

Capitolul trei

Mentalitatea de Victimă

Probleme de exprimare

Limbajul folosit în războiul spiritual, nu face ușor deosebirea, între puterea demonică și atitudinile umane. Când ne referim la un "duh de victimă", termenul înseamnă, de fapt, două lucruri: pe de o parte, există demoni, care se atașează oamenilor și cauzează anumite consecințe nedorite, identificabile. Pe de altă parte, există o mentalitate, distinctă de influența demonică, pe care oamenii o pot dezvolta destul de mult. Termenul de "duh de victimă" este folosit destul de simplist, pentru a descrie un tip de influență demonică dar, de asemenea, poate fi o mentalitate a unei persoane, care nu are un atașament demonic. Atunci când ne referim la un duh izabelic, la un duh de sărăcie, la un duh de bunăstare, la un duh de prădător, sau la un duh de victimă, putem descrie o mentalitate specifică, într-un individ, fără nici o urmă de prezență demonică. De fapt, mentalitatea, nu numai că precede demonul, ci deschide ușa pentru demonic. Prin extensie, dacă mentalitatea nu este tratată, atunci o persoană care a fost eliberată, va deschide ușa din nou, datorită tiparelor de gândire.

Acest lucru este valabil, mai ales în ceea ce privește duhul de victimă. În capitolele patru, cinci și șase, vom explora diferite aspecte ale eliberării, dar înainte de a avansa în eliberare, trebuie să existe o înțelegere asupra puterii paralizante a mentalității unei victime.

Redefinirea “normalității”

Cel mai flagrant indicator al mentalității de victimă (cu sau fără atașament demonic) este faptul că victima poate explica, de ce, este corect ca lucrurile să fie greșite și, mai precis, de ce, este corect ca ea să rămână într-o situație, în care, în mod constant este o victimă.

Acest lucru este ușor de observat, în cazul multor neveste abuzate. Cele mai multe din ele, pot relata cu seninătate că au fost lovite. În unele cazuri, este pur și simplu vorba de negare. Ele pretind că a fost un incident izolat. În alte cazuri, recunosc că există o problemă, dar rămân cu problema, din cauza iubirii lor față de soț. Uneori vor indica o multitudine de cauze externe pentru bătaii, pretexte cum ar fi, o zi proastă la birou, sau o amendă de circulație, primită în drumul spre casă. În cel mai rău scenariu posibil, ele vor da vina pe ele însele, susținând cu convingere, că e de la sine înțeles, că au fost lovite, pentru că, la urma urmei, nu au reușit să termine de pregătit cina la ora stabilită.

Toate aceste exemple, sunt raționalizări ale unei victime, pentru a justifica starea într-o situație de criză. Adevărul este că, de cele mai multe ori, victima este prinsă în capcană. Nu-și poate permite să plece, îi este frică de ce s-ar întâmpla dacă ar pleca, îi este rușine să lase oamenii să știe că există probleme în casnicia ei, sau este dependentă emoțional de el. Dar, victimele evită să se confrunte cu adevărul, cu privire la situațiile dificile, și în schimb, se înșeală cu o explicație despre motivul pentru care este corect, ca lucrurile să fie greșite.

În multe familii, în locul soțului, sau a soției, care este prădător, copilul mai în mare, îl bate pe fratele mai mic. Mulți părinți, care nu dispun de instrumentele necesare pentru a face față acestui comportament inacceptabil, abordează o turnură greșită și spun: “El te lovește pentru că te iubește, și nu știe cum să o spună.” Nu este adevărat! Adevărul, este că acel copil are o problemă cu auto-controlul, iar părintele este o victimă. Pentru ca părintele nu știe ce să facă, pentru a rezolva problema, acesta o definește greșit, spunând că abuzul este de fapt dragoste. Nu este așa! Părintele are o mentalitate de victimă! El sau ea, a inventat o explicație, pentru a justifica de ce este corect, ca lucrurile să fie greșite.

Multe victime, vor rămâne într-o situație exploatabilă de muncă, chiar până în punctul în care angajatorul nu îndeplinește cerințele minime ale legii. Scriptura învață, în mod clar, că muncitorul trebuie să primească un salariu echitabil, la timp. Victima, va considera că sta în abuz, pentru a-i arăta șefului său necreștin dragostea lui Hristos, în speranța că va deveni o mărturie pentru el, într-o bună zi. Deși, asta poate fi chemarea lui Dumnezeu, în anumite situații, de cele mai multe ori, adevărul este că, angajatul nu crede că poate găsi un alt loc de muncă, sau că nu își poate permite să fie fără un loc de muncă, dar nu se poate confrunta cu acele adevăruri despre el însuși. Așadar, ca și victimă profesională, el dă o explicație pentru motivul pentru care este corect, ca lucrurile să fie greșite.

Există prădători și în cercurile religioase. Victimele vor rămâne sub conducătorul spiritual abuziv, deoarece au fost învățați, că supunerea față de abuz, este evlavioasă, și că Dumnezeu construiește caracterul în ei prin ceea ce suferă în biserică. Deși este adevărat, că Dumnezeu ne cheamă la o mare varietate de suferințe, pentru binele nostru, în multe cazuri, individul care rămâne într-o biserică abuzivă, este o victimă, care a inventat un motiv teologic, pentru care este corect ca lucrurile să fie greșite.

Cea mai tristă ilustrare a acestui adevăr, o reprezintă victimele molestării, care au fost învățate, că vizitele nedorite sunt, de fapt bune, deoarece le face mai iubite și mai apreciate de abuzatorii lor. Ele sunt răsfățate, și făcute să se simtă speciale, în timpul zilei, pentru a compensa ceea ce se întâmplă în întuneric. Indiferent cât de mult cred ele, că este corect ca lucrurile să fie greșite, este totuși complet greșit! Aceasta, este mentalitatea fundamentală a victimelor, care trebuie schimbată!

Există momente, în care Dumnezeu ne pune într-o situație dureroasă, și se așteaptă ca noi să rămânem acolo. Aceste situații, trebuie să se distingă de acele situații în care există o ieșire corectă, deși dureroasă. O persoană, care umblă în stăpânire, privește la alegerile grele cu onestitate. O persoană cu mentalitate de victimă, în schimb, este propriul lui doctor, și poate explica pentru propria lui satisfacție, de ce este corect, ca lucrurile să fie greșite.

Proiectarea durerii

Un al doilea model, comun în gândirea victimelor obișnuite, este să se aștepte la tot ceea ce e mai rău. După ce au fost traumatizate, în mod repetat, în trecut, acestea acumulează aceste experiențe, și le proiectează, în viitor. Astfel, Florin, cel care a avut experiențele medicale nereușite, a început în cele din urmă, să proclame cu voce tare și răspicat, faptul că toți medicii erau incompetenți, și că era sigur, că această intervenție chirurgicală ulterioară, ar fi inefficientă. Deși, este adevărat că a avut, într-adevăr, o serie de experiențe neplăcute cu latura medicală (datorită duhului său de victimă), nu este adevărat faptul că toți medicii sunt incompetenți, neglijenți sau răi.

Când a început să proclame acest neadevăr, el și-a adus voința, în acord cu tatăl minciunii. În moduri pe care noi nu le înțelegem în totalitate, acest lucru a împuternicit, într-o oarecare măsură, inamicul, iar demonii au cauzat ca următorul doctor la care a apelat, să desfășoare intervenția chirurgicală cu mult sub nivelul său normal de expertiză. Am văzut zeci și zeci de exemple, în care profesioniști, cu înaltă competență în orice domeniu, fac o treabă deplorabilă, atunci când lucrează cu cineva, al cărui duh de victimă a fost supraîncărcat, de așteptarea victimei la un dezastru.

Victima obișnuită, cu sau fără demon, trebuie să rostească adevărul. Un șir neîntrerupt de probleme în trecut, nu înseamnă că viitorul trebuie să fie același. Adevărul este că, tiparele se pot schimba, însă ele trebuie să înceapă să se schimbe în interiorul victimei, înainte de a vedea mari schimbări în lumea exterioară a victimei. Resemnarea și lipsa de speranță, nu fac parte din roadele Duhului Sfânt. Sunt roadele unei mari dureri și un indicator al mentalității duhului de victimă.

Apelarea la autorități

Odată ce o persoană a fost victimizată în mod repetat, și a decis că va fi întotdeauna așa, extensia logică este că aceasta nu valorează prea mult. Prin urmare, o victimă obișnuită, va dezvolta, în mod frecvent, un stil de viață în care nu va pretinde niciodată, nimic, în legătură cu drepturile ei.

De exemplu, victima va suporta tot felul de neplăceri, în apartamentul ei, mai degrabă, decât să ceară proprietarului să facă reparațiile de rigoare. Chiar dacă aceasta a plătit chirie ani buni de zile, iar reparațiile fac parte din contractul de închiriere, victima știe că va costa timp și bani din partea proprietarului, pentru a efectua reparațiile, și nu se poate angaja să impună această răspundere legală, proprietarului. Prin urmare, ea creează un motiv bine elaborat, pentru care este corect, ca lucrurile să fie greșite, și refuză să anunțe proprietarul, în cazul unei probleme cronice.

De fapt, degradarea poate fi atât de extremă, încât nici nu poate primi lucruri bune atunci când le cere. Am fost la oficiul poștal, cu o săptămână înainte de Crăciun. La rând, erau aproximativ 50 de persoane care așteptau să trimită pachete prin poștă. Mai era un alt rând, cu doi oameni, care așteptau pentru a ridica pachete.

O doamnă, a venit, împreună cu fiica ei de trei ani și s-a așezat la rând, în spatele meu. Nu avea nici un pachet, nici un plic, și nici o pungă în mâini. Am observat-o discret, timp de câteva clipe, în timp ce interacționa cu fiica ei. Prezenta multe dintre caracteristicile emoționale, subtile, ale unei neveste abuzate. În cele din urmă, m-am întors spre ea și i-am dat de înțeles, că dacă a venit doar pentru a ridica un pachet, ar putea merge la rândul scurt. Se uita, când la rândul lung, când la rândul scurt, și, în cele din urmă, ezitând, s-a dus la rândul scurt. Când a părăsit rândul lung, mi-a spus:

“Mă simt atât de vinovată că fac asta...”

Am plâns în inima mea pentru ea! Era atât de degradată, încât simțea că lumea ei e dreaptă, doar atunci când stă pe rândul cel mai lung. Nimeni nu s-a simțit jignit și nimeni nu s-a plâns ca ea s-a mutat pe rândul scurt. A fost complet legitim și corect. Alți oameni au folosit cu încredere rândul scurt. Starea ei, pe rândul lung, nu ar fi adus nimic bun pentru nimeni. Folosirea rândului scurt, nu ar fi făcut rău nimănui. Îndepărtarea ei din rândul lung, pentru a merge la rândul scurt, ar fi făcut fericiți pe oamenii din rândul lung.

Cu toate acestea, nu s-a luat în calcul mentalitatea ei rănită! Ea, este o victimă profesionistă! Pur și simplu, nu era bine pentru ea, ca lucrurile să fie bune! Linia lungă, nu o deranja. Devorarea timpului era ceva normal pentru ea, și se potrivea confortabil în rănirea ei.

Mentalitate vs. demoni

Demonii încurajează cu siguranță gândirea slabă, și beneficiază de ea. Duhurile

de victimă, pot face mult rău, chiar înainte ca aceste trei mentalități să fie stabilite prin victimizare repetată. Cu toate acestea, pentru ca o persoană să rămână liberă de influența duhului de victimă, ea trebuie să-și recunoască și să-și schimbe mentalitatea de victimă. Nu se va simți confortabil în fața adevărului, nici după eliberare. De aceea, este vital ca oricine aspiră să fie liber, trebuie ca act al voinței lor, să aleagă să umble în adevăr, chiar și atunci când nu se simte bine făcând asta. Aceste alegeri deliberate, de a birui asupra sentimentelor, și de a îmbrățișa adevărul, vor aduce vindecare progresivă victimei în drumul ei spre stăpânire.

Capitolul patru

Alianțe Demonice

Duhul de victimă rareori operează singur. Misiunea lui este de a atrage alți demoni, pentru a ataca în mod frecvent victima din exterior, sau pentru a se atașa victimei, pentru a o hărțui continuu. În eliberare uneori, este de dorit să se rupă alianțele dintre diferitele duhuri demonice, și să se recunoască mentalitățile care trebuiesc, de asemenea, să fie vindecate după eliberare.

Duhul de prădător

Acest duh demonic, este partenerul principal al duhului de victimă. Se dezvoltă și se hranește prin durerea fizică și emoțională, cauzată altora, pentru plăcerea prădătorului. Cunosc un dealer de mașini uzate care așteaptă cu nerabdare Ziua de Crăciun. Este punctul culminant al anului său. Cu o săptămână înainte de Crăciun, el cheamă toți oamenii care sunt pe lista neagră a platnicilor la împrumutul pentru automobil. El se poartă foarte prietenos și încearcă să afle planurile lor de Crăciun. Caută pe cineva care are o adunare de familie, în ziua de Crăciun. Odată ce a identificat o victimă, el personal ia un camion de remorcare și îi ridică mașina în ziua de Crăciun, în fața mamei victimei și a familiei sale extinse. Nu este vorba de mașină sau de bani. Acest prădător, își satisface cea mai mare împlinire, din durerea emoțională pe care o provoacă prin umilirea victimei. Duhul de prădător, este calificat să-și aducă prada captivă, în fața soțului, șefului, antrenorului sau vecinului.

O persoană, poate fi o victimă, și un prădător, în același timp. E destul de comun, ca un om să fie victimizat la locul de muncă, apoi să vină acasă și sa-și abuzeze familia. De asemenea, copilul, care e un bătăuș pe terenul de joacă, cel mai probabil e o victimă la domiciliu.

Duhul de sărăcie

Acest demon lucrează în primul rând, la mentalitatea unei persoane, pentru a o împiedica să intre în posesia dreptului ei de întâi născut. Există patru manifestări comune ale unei mentalități de sărăcie:

- 1) O persoană nu poate accepta și păstra, pentru ea însăși, lucrurile bune pe care le primește. Am urmărit cum persoanele cu un duh de sărăcie, în situația în care primesc o moștenire sau o asigurare, le împart altora, de îndată ce pot. Generozitatea lor trebuie aplaudată și apreciată, dar aceasta este doar o deghizare a faptului că, în duhul lor ei se simt foarte inconfortabil să dețină lucruri de valoare, care le-au fost oferite.
- 2) Se simt inconfortabil, să-i depășească pe cei care le sunt aproape.

Dacă standardele lor morale sunt mai înalte decât cele ale liderilor lor spirituali, ei își vor păstra în mare măsură umblarea lor creștină în particular, sau vor explica de ce nu sunt cu adevărat mai sfinți, sau mai disciplinați, sau mai spirituali decât altcineva. De asemenea, aceștia își reduc excelența profesională și academică, informându-i repede pe alții de ce propriile lor realizări, nu sunt cu adevărat ceea ce par a fi. Aceasta nu este umilință. Este o umilință falsă, o manifestare a duhului demonic de sărăcie. Hristos a umblat într-o umilință totală, dar niciodată într-un duh de sărăcie. El nu a refuzat niciodată lauda, atunci când era adevărată și autentică.

- 3) De regulă, nu vor să plătească un preț, pentru a obține rezultate.

Durerea de a face o schimbare în viața lor, de a-și asuma un risc, sau de a se confrunța cu necunoscutul, este considerat un motiv suficient pentru a-și reduce în întregime așteptările. Ei ar prefera mai degrabă, să suporte durerea nesfârșită a sărăciei financiare, emoționale, academice, spirituale sau relaționale, decât să facă față durerii pe termen scurt, necesară pentru a obține binecuvântări pe termen lung.

- 4) Se mulțumesc cu mai puțin, decât tot ceea ce are mai bun Dumnezeu pentru ei.

Această fațetă a duhului de sărăcie funcționează destul de liber, în mijlocul abundenței. Dacă, o persoană are în sfârșit, mai mult decât a avut vreodată, sau mai mult decât au alții, sau mai mult decât se aștepta vreodată, nu înseamnă că a intrat în posesia moștenirii ei. Ceea ce pare a fi mulțumire deplină, poate fi un duh de sărăcie deghizat. Există o nemulțumire sfântă, care izvorăște din înțelegerea corectă a mandatului de stăpânire.

Duhul de gelozie

Acest duh demonic lucrează în două direcții, și este împuternicit de două minciuni. Să presupunem că Marius, este gelos pe George, pentru că George este trimis într-o misiune pe termen scurt, prin intermediul bisericii.

Această gelozie, este înrădăcinată în una din următoarele două percepții:

Prima percepție este că Marius merită mai mult decât George, prin urmare, Marius ar fi trebuit să plece în călătorie, și nu George! "Meritul" este un termen extrem de relativ. Nu trebuie să aibă neapărat legătură cu un standard obiectiv. Tot ceea ce contează, este că în mintea lui, Marius a simțit, că el este la fel de calificat, sau chiar mai calificat, decât George. De multe ori însă, e vorba de oameni slabi, care nu au fost dispuși să plătească prețul pentru a excela, și care sunt geloși pe cei care au plătit prețul. Mecanismul lor de apărare este de a trage în jos cealaltă persoană în mintea lor, mai degrabă decât de a ajunge la statura spirituală necesară pentru slujba în cauză.

A doua percepție, este că, dacă George nu ar fi fost investit să plece în calatoria misionară, Marius ar fi putut fi trimis în locul lui. Prin urmare, George l-a înlocuit pe Marius. Uneori, acest lucru este adevărat. Alteori, există doar trei locuri disponibile, pentru șase solicitanți la fel de calificați. O mare parte din timp însă, este o înșelare. Chiar dacă George nu ar fi plecat, Marius tot nu ar fi fost invitat, pentru că nu era calificat.

Atunci când Marius crede lucruri neadevărate despre George, el intră în acord cu tatăl minciunilor, și împuternicește atacuri demonice, împotriva lui George. Aceasta este puterea geloziei. Mai degrabă decât păcatul personal care împuternicește dușmanul, gelozia altcuiva împuternicește atacul demonic împotriva noastră.

Una dintre cele mai devastatoare exemple este atunci când o femeie din biserică, admiră un om aflat într-o poziție de conducere spirituală și îi evaluează căsnicia. Ea poate să invidieze femeia norocoasă, care îl are pe acel bărbat drept soț pentru protecția și grija pe care i-o poate oferi. Se poate întreba "Cum ar fi, să-l aibă pe acest bărbat al lui Dumnezeu, ca soțul ei, în locul soțului pe care-l are, sau pe care l-a avut?". Sau, poate că aceasta simte că soția lui, nu-i slujește în mod adecvat ca ajutor potrivit, și că ea ar putea face o treabă mult mai bună. Oricare ar fi aceste gânduri de gelozie, împuternicesc un atac demonic asupra soției liderului și asupra căsniciei sale.

Sunt convins că multe dintre problemele de căsnicie pe care le avem printre cei implicați în slujire, sunt rezultatul unui duh de gelozie. Există mulți lideri spirituali care au un duh de victimă. Ei au fost doar încetiniți, nu distruși de acest duh! Dacă un bărbat sau soția lui, are un duh de victimă, iar oamenii din congregație, au un duh de gelozie cu privire la căsnicia lor, combinația celor două duhuri poate fi devastatoare, pentru sănătatea fizică și mentală a soției, sau pentru însuși legământul căsătoriei. De asemenea, bărbații pot să poftască soția pastorului, deschizând ușa pentru duhul de gelozie.

Duhul de bunăstare

Am crescut de mic copil în junglele Braziliei. Tatăl meu are o etică profesională puritană și o ingeniozitate de yankeu. Și a fost minunat, pentru că trebuia să rezolvăm singuri toate problemele noastre în junglă. Nu exista nici un instalator, doctor, polițist sau vreun

serviciu de combatere a dăunătorilor, pentru a solicita ajutor. De fapt, nu exista nici o modalitate de a telefona. Era ceva obișnuit pentru tata, să meargă la serviciu o săptămână, sau chiar mai mult, și să o lase pe mama singură în junglă, cu mai mulți copii și fără telefon, fără radio, sau fără vreun plan de rezervă.

Dacă aparea vreo problemă, o rezolvam, iar dacă se strica ceva, lipeam cu gumă de mestecat, în cel mai rău caz, sau găseam o modalitate de a funcționa și fără acea resursă. Ne ocupam personal de toate problemele noastre! Fără excepții! Fără scuze!

Când am ajuns în Statele Unite, am început să lucrez în construcții. Am fost înspăimântat de duhul de bunăstare. Iar prin aceasta, vreau să spun, ca mentalitatea de aici din America este că problemele trebuie să fie pasate, și nu asumate. Dacă se întâmplă ceva, îl chemam pe mastru, pe supraveghetor, pe inginer, pe inspector sau pe proprietar. Apoi, dacă nu putem găsi pe cineva care să rezolve această problemă, suntem atenți să găsim pe cineva pe care să putem da vina pentru tot.

Apoi, dacă totul eșuează, americanii se ascund. Folosirea centrelor de mesagerie telefonică, ID-ul apelantului, e-mailuri și secretare, care preiau apelurile, toate indică o îmbrățișare en-gros a duhului de bunăstare, ca valoare de bază acceptată în cultura noastră.

Duhul de bunăstare, este diametral opus mandatului de stăpânire. Dumnezeu ne-a chemat să fim dătători de viață, și restauratori ai lumii din jurul nostru, indiferent a cui e vina. O persoana care dorește să fie eliberată de duhul de victimă, trebuie să opună rezistență în mod energic, mentalității înșelătoare și puterii demonice a duhului de bunăstare. Problemele există pentru a fi rezolvate! Punct!

Blestem asupra timpului

Mulți oameni pot identifica rapid o zi, o săptămână, sau o lună din an, când lucrurile merg prost pentru ei, de la an la an. Pentru unii apare o problemă financiară, în aceeași perioadă, în fiecare an. Pentru alții, o boală recurentă la un moment dat. Unii oameni pot să dețină un loc de muncă doar pentru o anumită perioadă de timp, sau să rămână într-o carieră pentru o perioadă limitată de timp, după care se simt obligați să se mute.

Blestemele se pot atașa atât de timp, cât și de lucruri materiale. Duhul de victimă, va agrava o problemă, dacă există un blestem asupra timpului.

Reinfestare

La fel de rea ca problema polenizării încrucișate, cea mai gravă este problema reinfestării. Dacă ne ocupăm de duhul de victimă și nu scoatem afară demonii care

sunt în alianță cu el, atunci cei care au rămas, vor reuși de obicei, să creeze situații care vor readuce înapoi duhul de victimă ce a fost odată scos afară.

Cei mai mulți dintre acești demoni sunt generaționali. Când ne uităm la o singură persoană, putem vedea în primul rând un demon activ. Cu toate acestea, atunci când luăm istoricul unei linii generatio-nale întregi, putem vedea de obicei tipare, care vor dezvălui o imagine mult mai mare de ansamblu și putem identifica astfel demonii din fundal.

Capitolul cinci

Eliberare

Istoricul familiei

Dacă alegem să facem un istoric al familiei, este important să fim sistematici, dar nu prea detaliați. Putem să avem în final atâtea piese de puzzle lipsă, încât nu mai putem vedea tiparele. De obicei, evaluăm câte o generație pe rând, și adresez patru întrebări generale:

- Cum a fost sănătatea lor? Moartea unei persoane la 62 de ani de cancer, sau de atac de cord, nu indică o problemă generatională demonică. Cu toate acestea, dacă fiecare bărbat din familie moare înainte de vârsta de 50 de ani, cu siguranță acolo este un blestem atașat de timp. Asigurați-vă, că verificați de asemenea, dificultățile de procreere și nivelul mai ridicat de probleme de sănătate în rândul copiilor întâi născuți.
- Care a fost situația lor financiară? Nu contează dacă erau bogați sau săraci. În principiu, căutați devoratorii. Au existat cazuri repetate de refuzuri de promovare, parteneri care le-au furat afacerea, sau litigii fără sfârșit ?
- Care au fost competențele lor sociale? Oamenii s-au căsătorit? Au ramas fideli casniciei? Au stat departe de închisoare? Au avut copii linistiti? Au fost persoane morale?
- Cum a fost umblarea lor spirituală? Există un model de hiper-spiritualitate, sau urmărirea unor experiențe religioase aberante? Ori o împietrire sistematică față de lucrurile spirituale?

Întreb persoana care vine pentru slujire, fiecare dintre aceste patru întrebări despre el însuși. Apoi mă întorc, cu o generație în urmă, și întreb despre tatăl său, și frații tatălui său. Apoi mama sa, și frații mamei sale. Apoi mă duc la bunicii paterni și la bunicii materni. Ultima dată ne întoarcem la generația ei, și întreb despre verișorii din partea tatălui său, apoi din partea mamei sale.

Până când vom termina de analizat cele șase persoane sau grupuri, tiparele de probleme recurente vor dezvălui lucrarea demonilor generaționali.

Eliberare

Există multe moduri diferite de a face o eliberare. Metoda pe care o descriu aici nu este nici unică pentru mine, nu este nici ultimul cuvânt de spus în materie de eliberare, și nici ceea ce Dumnezeu vrea în mod special să folosiți, pentru situația voastră. Este doar o metodă, nimic mai mult.

Prefer să mă rog pentru eliberare împreună cu o mică echipă, incluzând mijlocitori care au darul de descoperire și cuvinte de cunoștință. Începem prin a declara că avem o relație de legământ cu Domnul Isus Hristos, care ne dă anumite drepturi legale înaintea Tronului lui Dumnezeu. Apoi, după ce am cerut Domnului să asigure perimetrul, leg orice duh de minciună.

Există două întrebări de bază care urmează, mai departe. Îl întreb pe Domnul, "câte generații înapoi vrea să mergem, pentru a rezolva această problemă?". Fiecare persoană, ascultă Duhul Sfânt și raportează primul număr pe care îl aude. Uneori, toată lumea din echipă primește un singur număr. În alte rânduri, există numere diferite care indică faptul că au avut loc reîmputerniciri majore ale acestui duh demonic în decursul generațiilor.

Vom reveni, la generația cea mai îndepărtată, să zicem a 27-a, și îl întrebăm pe Domnul, "Ce s-a întâmplat acolo?" Din nou, echipa contribuie cu diverse date, fie cuvinte, emoții, fie imagini. Când simțim clar ce nelegiuire a deschis inițial ușa, eu conduc persoana într-o rugăciune de renunțare la acele lucruri.

Realizați, că o mulțime de lucruri ar fi putut deschide ușa pentru victimizare. Ar fi putut fi vorba de viol, război, jaf, sclavie, fraudă în afaceri, trădare politică, sau multe alte lucruri. Alte probleme, mai mici, înconjoară în mod invariabil oricare dintre aceste nelegiuiri.

După ce simțim o eliberare în urma mărturisirii a tot ceea ce a fost necesar, a renunțării și respingerii a ceea ce am primit din

acea generație, mă voi ruga: "Te rog Tată, pune sângele lui Hristos peste aceste nelegiuiri, de la începutul timpului, și până la generația a 27-a. Aducem curățirea aceasta, înainte, de la a 27-a generație la cea de-a 26-a..."

Poate fi necesar să ne oprim la diferite generații pe parcurs, și să adăugăm mai multă rugăciune de renunțare, deoarece alte persoane din linia genealogică au avut răspunsuri greșite la durere, care s-au adăugat în generația lor. Când ajungem la generația actuală, extindem curățirea până la o mie de generații viitoare, ale sămânței fizice și spirituale.

Toate acestea reprezintă doar munca legală. Diavolul poate să se agațe în continuare,

atunci când avem păcate nemărturisite, dar, atunci când Domnul dezvăluie natura problemelor generaționale, putem aplica Sângele lui Hristos asupra lor, înlăturând astfel puterea demonilor. După ce am efectuat rugăciunea de renunțare, le poruncim duhurilor demonice să plece. În majoritatea cazurilor, nu există nici o manifestare. Chiar s-ar putea să vă întrebați dacă s-a întâmplat ceva, dar timpul va spune dacă a avut loc o schimbare în domeniul spiritual, sau nu.

Clarificare

Pentru unii, care nu au niciun istoric în eliberare, ceea ce am descris mai sus, va părea teribil de complex și sofisticat. Pentru mulți alții, care citesc acest lucru, e ceva vechi. Sunt chestiuni generale de eliberare. Pentru oricine a slujit foarte mult timp în eliberare, această abordare este patetic de rudimentară, scheletică și simplistă, pâna la punctul de a fi jenantă. Știu asta.

Indiferent de neajunsurile acestei scurte descrieri ale unui model de eliberare, el va fi suficient pentru a putea ajuta unii oameni care nu dispun de alte resurse de eliberare. Pentru cei a căror situație este de asemenea, prea complexă pentru acest instrument, cel puțin, nu vor fi răniți încercându-l. Pentru cei care găsesc libertatea prin această descriere, se vor bucura că am riscat să atrag mânia "profesionalistilor" prin includerea lui în acest material.

Capitolul șase

Etape ale creșterii

Deși eliberarea este de obicei, recomandată în cazurile obișnuite de victimizare, accentul trebuie pus în primul rând pe vindecarea tiparelor mentale. Cu toate acestea, înșelăciunea nu poate fi înlăturată, și adevărul nu poate fi îmbrățișat, până când victima nu vede unde a fost înșelată, și care este adevărul.

Următoarele categorii ilustrează comportamente diferite, care exemplifică schimbarea mentalității. Fiecare este prezentată ca un continuum generalizat. Începe cu un comportament care reprezintă o înșelăciune gravă și o robie demonică severă. Avansează apoi prin zona neutră, și se termină cu manifestarea și înțelegerea deplină a mandatului de stăpânire.

Aceste liste, sunt destinate să fie un instrument de diagnosticare, ce îți oferă o idee generală despre locul în care te situezi în înșelăciune. Nu permite diavolului să le folosească pentru a te condamna! Toată lumea umblă într-o anumită măsură în victimizare. Nimeni nu a reușit să înțeleagă pe deplin magnitudinea mandatului nostru de stăpânire, și să umble în el în fiecare zonă a vieții. Nu te compara cu ceilalți. Trebuie doar să identifici exact unde te afli, și cum să mergi înainte.

Granițele

- Inviți abuzul în viața ta, deoarece limitele tale sunt total inexistente.
- Limitele tale există, dar sunt ușor încălcate de oricine.
- Aperi un număr mic de limite.
- Îți stabilești granițe moderate, și le aperi împotriva celor mai multe incursiuni, dar un prădător cu experiență încă îți poate viola granițele.
- Îți aperi granițele împotriva tuturor intrușilor.
- Îți extinzi granițele, pentru a reflecta un nivel mai ridicat al demnității personale.
- Umbli într-o astfel de autoritate și demnitate, încât oamenii îți respectă instinctiv limitele fără să trebuiască să le aperi, în mod activ. Nu mai există invazii.
- Când esti în jurul lor, prădătorii se retrag, fără a fi nevoie să faci nimic. Oamenii se simt mai în siguranță și au granițe mai mari, atunci când sunt în jurul tău, pentru că stăpânirea este atât de adânc înrădăcinată în duhul tău.

Abuzul

- Înduri abuz fizic, sexual, emoțional, spiritual și financiar și protejezi făptașii.
- Refuzi abuzul fizic sau sexual, dar tolerezi abuzul emoțional, spiritual și financiar.
- Refuzi toate abuzurile, dar tolerezi neglijența.
- Oamenii îți oferă îngrijire, confort sau plăcere, dar îi refuzi, pentru că nu te simți vrednic să pri mestii ceva ce costă pe altcineva.
- Poți accepta pe cineva care te protejează, sau se îngrijește de trupul sau duhul tău, dar nu și de sufletul tău.
- Începi să te îngrijești de propriul trup și duh.
- Poți împiedica oamenii să abuzeze de timpul tău.
- Oprești oamenii să îți exploateze competențele fără a-ți oferi răsplată rezonabilă.

- Îți asumi responsabilitatea de a-ți hrăni sufletul.
- Poți să abandonezi totul atunci când e un moment potrivit.
- Te aștepți ca alții să vrea să te protejeze și să te îngrijească, pentru că meriți și ei o fac.

Dezonoarea

- Atragi dezonoare oriunde te duci. Atragi oameni care în mod normal sunt plini de bunăvoință cu alții dar, tu primești din partea lor doar "lovituri sub centură".
- Dezonoarea este omniprezentă acasă, pentru că ai acceptat-o în trecut. Poate fi vorba despre degradare fizică și sexuală. Acesta mai include de obicei, injurii care pretind a fi umor, și o desconsiderare totală a timpului și posesiunilor tale.
- Te dezonoarezi singur participând la umorul brut, subliniind în mod voluntar propriile tale eșecuri și denigrând propriile tale realizări.
- Ori de câte ori cineva din jurul tău este nefericit, îți ceri scuze și îți asumi durerea, deși nu este de obicei vina ta.
- Începi să recunoști adevărul că dezonoarea este opțională și anormală.
- Te oprești în a te dezonoare pe tine însuși.
- Oprești abuzul verbal brutal din partea celorlalți.
- Începi să experimentezi o anumită măsură de demnitate, în timp ce Dumnezeu intervine în circumstanțele din jurul tău, pentru a te proteja și afirma.
- Crești în demnitate, pe măsură ce Dumnezeu comunică cu tine în mod regulat și personal.
- Înveți să intri în parteneriat cu Dumnezeu, în timp ce acționezi conform îndemnurilor Duhului Sfânt.
- Descoperi chemarea unică a lui Dumnezeu în viața ta și începi să umbli în ea.
- Devii atât de priceput în folosirea darurilor tale spirituale, încât ești foarte solicitat de cei cu nevoi urgente.
- Liderii te caută să le slujești, și să slujești împreună cu ei.

- Onoarea curge în mod natural înspre tine în orice împrejurare.

Înșelăciunea

- Nu ești conștient de faptul că există și un alt mod de viață. Trăiești în orbire totală. Abuzul este absolut normal pentru tine.
- Vezi că alții trăiesc lipsiti de abuz, dar nici măcar nu pui la îndoială situația proprie.
- Începi să reacționezi la durerea pe care o suferă alte persoane în mâinile prădătorului tău, și încerci să intervii pentru a le proteja.
- Recunoști, că există un prădător în viața ta și în viața altcuiva, iar comportamentul său este în acceptabil în conformitate cu legile lui Dumnezeu și ale omului.
- Recunoști, că nu poți schimba prădătorul prin dragostea, răbdarea sau raționamentul tău.
- Recunoști, că durerea de a face o schimbare este mai mică decât durerea de a nu te schimba deloc.
- Recunoști că, deși Dumnezeu permite să suferim o anumită durere, este greșit înaintea lui Dumnezeu ca tu să tolerezi acest abuz chiar dacă ai fi dispus să-l faci.
- Recunoști că Dumnezeu nu a promis că va proteja pe prădătorul tău de consecințele păcatului său, chiar dacă nu-i dorești nici un rău.
- Vezi despărțirea de abuzator ca o posibilă opțiune corectă.
- Vezi apelarea la autoritățile civile sau spirituale împotriva prădătorului tău, ca pe o opțiune dreaptă (biblică) în anumite circumstanțe.
- Te vezi ca pe cineva demn de a primi ajutor de la Dumnezeu, sau de la om, pentru că ești un administrator. Ai de administrat lucrurile Împărăției, prin urmare, este rezonabil ca cineva să te ajute să te poziționezi pentru a face acea muncă. Chiar și așa, te simți dator și aștepti cu nerăbdare să slujești destul de bine, astfel încât datoria să poată fi plătită.
- Ești capabil să îmbrățișezi adevărul abstract, că Dumnezeu te iubește ca persoană nu doar pentru ceea ce faci.
- Îți dai seama că prețul iubirii este imposibil de achitat. Continui să faci lucru

ri bune, dar acum le faci din bucuria de a lucra împreună cu Isus, și nu din datorie.

- Începi să recunoști, că Dumnezeu Tatăl, îți oferă multe daruri pe tot parcursul zilei, care nu sunt strategice pentru Împărăție. Ele sunt expresii ale iubirii Sale. El face asta pentru tine, pentru că așa fac tații pentru copiii lor iubiți.

Slujirea

- Nu slujești deloc. Ești sigur că nu ai putea să slujești. Nu visezi să slujești. Refuzi cu totul să slujești atunci când te solicită cineva.
- Tu recomanzi persoanelor din cercul tău de influență o carte bună, atunci când cineva are nevoie de ajutor în slujire.
- Îndrumi oamenii care au nevoie de ajutor către altcineva, care ar putea să le slujească.
- Spui că te vei ruga pentru ei, și vei încerca, dar o faci cel mai mult din vinovăție, pentru că ai promis, și nu din încrederea în eficacitatea ta.
- Începi să reflecti un adevăr în viața ta, și începi să împărtășești ocazional acel do meniu al libertății personale cu alții.
- Experimentezi suficientă eficacitate în rugăciune, încât să simți puțin câte puțin, o îndrăzneală sfântă, câteodată.
- Îți permiți, să fii constrâns să slujești într-o echipă de slujire, atâta timp cât există oameni cu adevărat spirituali în acea echipă, care să-și poată purta povara lor și pe a ta.
- Ești gata să recunoști că a existat un anumit rod pentru lucrarea ta, în ciuda modului în care te simți în legătură cu tine însuși.
- Oamenii te văd, ca pe un războinic al rugăciunii, și îi îndreaptă pe alții spre tine pentru rugăciune, în medii "neoficiale".
- Oamenii încep să te caute "neoficial" pentru consiliere spirituală.
- Ești dispus să slujești în mod oficial, în public.
- Ai mare încredere, că adevărul pe care l-ai experimentat și autoritatea pe care o porți, va aduce eliberare altora.

- Ai o atât de mare compasiune pentru cei în nevoie, încât orice deficiență personală este înghițită de dorința ta de a elibera captivii.
- Ești atât de mistuit de pasiunea pentru Împărăție, încât strigi cu tărie pentru o mai mare putere și ungere, nu pentru a-ți masca deficiențele, ci pentru a atinge mai multe vieți într-un mod mai profund, spre slava lui Dumnezeu.

Valorile

- În mod pasiv absorbi fără îndoială, valorile promulgate de cultura unei familii disfuncționale: nu ai încredere, nu simți, nu vorbești.
- Dumnezeu intră suveran în viața ta, cu un mesaj despre valori diferite. El te urmărește până când poți să accepți mesajul, și să respingi cultura victimizării profesionale.
- Vei aduce cu tine majoritatea valorilor culturii în care te-ai născut. Din când în când, Dumnezeu, alți oameni, sau împrejurări, contestă validitatea uneia dintre valorile tale, și atunci, o schimbi într-o valoare a Împărăției.
- Începi să preiei inițiativa de a căuta întreaga sferă a valorilor Împărăției, respingând energic cultura în care te-ai născut.
- Dumnezeu te surprinde prin a te face să vezi și să apreciezi anumite valori pozitive ale culturii tale în care te-ai născut. Poți sorta prin această cultură, îmbrățișând rădăcinile date de Dumnezeu, în timp ce roadele rele le înlături.
- Cauți, și-ți însușești binecuvântările generaționale, pe care ai dreptul legal de a le primi din moștenirea spirituală a culturii în care te-ai născut.
- Vei deveni eficace în a ajuta pe alții din mediul tău cultural, să își schimbe sistemul de valori.
- Poți identifica valorile Împărăției exprimate în cultura unui grup, diferit din punct de vedere religios, socio-economic, rasial sau național.
- Poți adapta valori ale Împărăției ce lipsesc, în limba acelei culturi.
- Poți schimba valorile oamenilor, indiferent de cultură.
- Poți schimba valorile unei culturi întregi.

Bucuria

- Nu ai nici o bucurie, și nici speranță de a găsi vreo bucurie, și nici nu-ți dai seama că nu ai defel.
- Refuzul tău este atât de adânc, încât poți pretinde că "slujirea" față de prădator chiar te împlinește personal, într-un mod ciudat.
- Admiți că ai o mică cantitate de durere.
- Suprimi durerea, prin muncă nesfârșită.
- Te bucuri indirect de bucuria pe care o au alte persoane.
- Te răsfeți ocazional, atâta timp cât nu costă nimic pe nimeni altcineva (în special pe exploata torul tău), timp, bani sau deranj, dar te simți vinovat că ți-ai permis plăcerea asta, când alții din familia disfuncțională nu pot sau n-o fac.
- Te răsfeți pe față, ocazional, atâta timp cât nu costă nimic pe nimeni altcineva (în special pe exploata torul tău) timp, bani sau deranj.
- Ești dispus să plătești prețul că ai nemulțumit pe cineva, cu scopul de-a obține o anumită plăcer personală.
- Te muți într-o cultură, în care plăcerea nu este interzisă de alții, ci limitată doar de împrejurările tale.
- Rămâi condiționat de trecut făcând cu măsură lucruri ce-ți aduc plăcere, datorită mesajelor cri tice ce rulează în mintea ta și-ți fura toată plăcerea experimentată în trecut. Deși faci lucruri ceți aduc plăcere, bucuria îți este schilodită din cauza identificării cu familia ta rănită. Bucuria nu este una dintre valorile tale esențiale. Ești separat de familia ta, dar încă faci parte din ea.
- Lucrezi la schimbarea valorilor și te bucuri de tine mult mai ușor.
- Începi să îți formezi relații sănătoase, vindecătoare care sunt non-familiale, lucru interzis într-o familie controlatoare și disfuncțională.
- Primești mai multă bucurie din a fi într-o relație, decât de la a face activități.
- Bucuria ta derivată din relații, dezvoltă o textura bogată, și complexă, aducând nivele de îm plinire pe care nu ți le-ai imaginat niciodată posibile înainte.
- Te poți bucura de "a fi" în prezența lui Dumnezeu, fără să faci "nimic".

- Lași o urmă a “esenței bucuriei” peste tot pe unde mergi.
- Ungerea ta de bucurie, este atât de mare, încât impregnează locul și clădirile în care ai fost. O bucurie reziduală se emană după ce pleci.

Potențialul

- Mentalitatea ta în întregime se învâрте în jurul susținerii prădătorului. Pur și simplu, nici măcar nu mai gândești din perspectiva unei entități independente, cu valoare, în afară de a fi un susținător.
- Vizualizezi posibilitatea de a avea parte de mai puțină durere, dacă devii un susținător mai bun.
- Vizualizezi posibilitatea de a avea parte de mai puțină durere, dacă prădătorul tău s-ar schimba. Prin urmare, te angajezi într-un program de îmbunătățire a lui.
- Visezi la schimbarea circumstanțelor, deoarece schimbarea oamenilor care nu vor să se schimbe, dă naștere la o rentabilitate redusă a investițiilor.
- Te gândești cum să te schimbi și decizi că este teoretic posibil să schimbi unele lucruri.
- Citești biografii despre persoanele care excelează.
- Ești atras de oamenii care se schimbă, cresc, progresează mai mult, etc.
- Experimentezi creștere spirituală în viața ta inițiată de Dumnezeu. Te surprinde, și îți face plăcere.
- Creștii spiritual premeditat, și te surprinzi pe tine însuși.
- Recunoști că potențialul tău poate fi mai mare decât crezi, dar bineînțeles, nu la fel de mare, așa cum spun ceilalți despre tine.
- Creșterea continuă devine regulă.
- Mărimea creșterii tale va fi definită de gradul de rănire din lumea din jurul tău. De fiecare dată când te afli într-o problemă care este mai mare decât abilitatea ta de a o rezolva, dorești cunoștințele, abilitățile și resursele necesare pentru a ajuta pe acea persoană.
- Îl cauți pe Dumnezeu, pentru a afla de la El concepția despre natura ta, și chemarea Lui în viața ta.

Blesteme și binecuvântări

- (In cel mai rău scenariu) Esti conceput în nelegitimitate, și esti blestemat, in mod sistematic, înca din pântec, de către familie, medici și preoți.
- La scurt timp după naștere, blestemele generaționale sunt activate de abuzul sexual sau de dedicarea spirituală.
- Nivelul ridicat de durere declanșează mai mult păcat și revoltă, pe măsură ce răspunzi greșit la durere. Acestea cauzează blesteme adiționale de la Dumnezeu, autorități civile sau victime, care se acumulează în contul tău.
- Pe măsură ce faci lucruri pe care nu vrei să le faci, toate acestea se întorc împotriva ta, atrăgându-ți singur blestem.
- Dumnezeu motivează pe cineva să se roage pentru tine.
- Vei fi mântuit și vei primi ajutor să rupi blestemele.
- Cei în autoritate spirituală încep să te binecuvânteze cu binecuvântările lo.
- Cei în autoritate spirituală încep să activeze binecuvântări generaționale din linia ta genealogică.
- Înveți, și începi să practici disciplinele care vor spori și mai mult binecuvântările lui Dumnezeu.
- Înveți să binecuvintezi în mod privat oamenii, structurile sociale, clădirile și pământul, cu autoritatea ta locală, în Hristos.
- Binecuvântările încep să te urmărească și să te atragă, chiar și atunci când simți că paharul tău este deja plin, și dă pe dinafară, și nu cauți mai mult.
- Discernământul te caută pentru a te binecuvânta.
- Cuvintele tale sunt dătătoare de viață. Există o virtute atașată de ele, care este mult mai mare decât datele transferate într-o manieră cognitivă.

Capitolul sapte

Împlinirea Libertății

Problema

O victimă obișnuită, are trei părți ale problemei. Există tiparul de gândire, duhul de victimă, și duhul prădătorului. După eliberare, duhul de victimă a dispărut și ea are mai multă libertate să lucreze la schimbările de mentalitate necesare. În cele din urmă, ea va umbla într-o asemenea stăpânire, încât, atunci când intră într-o cameră, duhul de prădător încetează să mai funcționeze. În mod normal, acest lucru nu se întâmplă de la început.

La început, duhul de prădător va încerca în mod constant să intervină. Acest lucru este valabil mai ales în cadrul familiei, și al dinamicii la locul de muncă, în care prădătorii au un tipar bine stabilit. Prin urmare, este necesar ca persoana nou eliberată să-și exercite libertatea.

Soluția

Este important să înțelegi că trebuie să tratezi oamenii și demonii în mod diferit. Poți să ajungi la o înțelegere cu oamenii, să arăți mila oamenilor, să ai răbdare cu oamenii. Dar, nu trebuie să faci niciuna dintre acestea de mai sus, cu un demon. Singurul lucru demonstrat, pe care vrei să-l faci cu un demon, este să-l confrunți.

Partea minunată a povestirii este că, duhul de prădător pare să aibă nevoie de cooperare de la tine sau de la demonii tăi, pentru a te putea abuza. Demonii tăi au dispărut, așa că dacă confrunți duhul de prădător, în loc să cooperezi cu el, se va retrage.

Eu numesc asta, "lovirea prădătorului". Tot ceea ce este necesar în domeniul spiritual, este recunoașterea faptului că există un duh de prădător prezent. Iar în domeniul natural, e nevoie doar de o rezistență verbală ușoară.

Când m-am apucat să scriu acest capitol, a sunat telefonul, și astfel am primit o nouă ilustrație. Acum o săptămână, am trecut împreună cu o familie întreagă, prin eliberarea de duhul de victimă. Cu câteva zile în urmă, două dintre fete au fost abordate de un prieten, care până acum o săptămână ar fi fost considerat doar ca fiind nesuferit, dar acum l-au recunoscut ca fiind un prădător. În șoaptă, una dintre fete muștra demonul. Apoi, atunci când persoana în cauză i s-a adresat nepolitic, fata cea mai tânără, a spus doar atât: "Scuza-ma?!" Cu aceste două cuvinte, persoana s-a retras imediat, și și-a cerut scuze.

Cu o săptămână înainte, acest lucru nu ar fi funcționat, dar odată cu eliberarea de duhul de victimă, o confruntare mică, a făcut ca duhul de prădător să dispară.

Altă dată, un recepționar a fost abuzat la telefon. A acoperit microfonul telefonului,

și a muștră demonul. În câteva secunde, persoana abuzivă din celălalt capăt s-a schimbat și a fost cooperantă. Un om care a fost implicat în slujire internațională timp de zeci de ani, a fost abuzat în mod repetat, de conducerea diferitelor biserici cu care colaborase. La scurt timp după ce a auzit de acest principiu, a fost agresat verbal, vreme de aproape o oră, de un membru al consiliului. Când a terminat, prietenul meu s-a întors în liniște la începutul conversației, și a întrebat: "Ai vrut, tu, să spui, cu adevărat, toate lucrurile acestea?" Imediat membrul consiliului a dat înapoi, în retragere. (Data viitoare, nu mai așteptați o oră).

Este atât de simplu. Recunoaște demonul. Leagă-l verbal, dacă ai libertatea să o faci. Dar, încet, "lovește" persoana, cu o muștră verbală, foarte ușoară. De multe ori, este nevoie doar de ridicarea sprâncenelor, și de a spune: "Scuza-mă ?!"

Nu încerca acest lucru, atunci când, încă ai un duh de victimă! Dar odată ce ai scăpat de el, nu mai tolera nimic! Va deveni o mare plăcere, să vezi cât de mare este reacția pe care o poți obține, de la un duh de pradător, cu cel mai mic ghiont posibil. Am un prieten, care nu mai are nevoie să

spună nimic. El se uită în public, și poate să privească un pradător în ochi, chiar dacă nu l-a mai întâlnit niciodată, iar demonul se retrage, fără să spună macar un cuvânt. Aceasta este stăpânirea. Ar trebui să fie un lucru normal!

Forma Artistică

În timp ce o parte din comportamentul ofensiv, care vine împotriva ta, este cauzat de un duh de pradător, mai există încă alte două cauze posibile. Societatea noastră este, în general, nepoliticoasă, și mulți oameni sunt aspri, din cauza rănilor. De fiecare dată când întâlnești o persoană ofensivă, trebuie să evaluezi, cu care dintre cele trei cauze ai de-a face: un demon pradător, o persoană nepoliticoasă sau, o persoană rănită.

Suntem chemați la o dinamică interesantă. Trebuie să avem o inimă de slujitor, așa cum a avut-o Hristos. Suntem, de asemenea, chemați să umblăm în mandatul de stăpânire, până când întregul pământ experimentează slava lui Dumnezeu. După cum am spus, în capitolul al doilea, chemarea noastră de bază ca ființe umane, și ca membri ai preoției împărățești, este de a construi și asta ar putea necesita exercitarea controlului asupra unei alte persoane. Dar, subordonarea unei persoane, ar trebui să aibă ca scop, numai refacerea individului și a lumii, în designul original, al lui Dumnezeu. Urmând exemplul lui Hristos, vedem, că El a cedat toate drepturile Sale, într-un efort de a sluji poporului. El a fost obosit, flămând, înfrigurat, sărac, extenuat. El a făcut toate acestea, în mod voluntar, până la sfârșit, pentru a aduce vindecare într-o lume zdrobită. Dar el s-a poziționat în mod repetat, de la compasiune la confruntare, ori de câte ori un duh de pradător a încercat să-L dezonoareze. El ar fi putut sluji la nesfârșit, dar a refuzat să fie vreodată victimizat.

El a subliniat acest punct. El nu a fost victimizat nici în moartea Sa. Nimeni nu a luat

viața de la El. El a refuzat să tolereze orice formă de victimizare, chiar și în cursul îndeplinirii slujirii sale. În schimb, El și-a dat de bună voie viața pentru întreaga lume.

Deci, fiecare persoană pe care o cunoaștem, care nu este binevoitoare, trebuie evaluată. Un individ, este pur și simplu, de felul lui, nepolitic. Noi exercităm stăpânirea asupra lui, prin amabilitate, și exemplu pentru el, devenind un exemplu a modului în care se folosesc bunele maniere.

Următoarea persoană, o percepem a fi rănită. Noi refuzăm să ne ofensăm la atacurile ei. Noi ne exercităm stăpânirea prin tăcere sau cu voce tare, și rostim binecuvântări asupra ei, cerându-l Domnului să-i slujească sufletului ei rănit.

A treia persoană, pare să aibă un duh de prădător. Noi exercităm stăpânirea, prin mustrea demonului și / sau a confruntării ușoare a persoanei.

Pentru spectator, toate cele trei situații pot arăta la fel. Indicatorii de suprafață sunt cu siguranță, aproape identici. Este nevoie de o sensibilitate, și discernere în duhul tău pentru a le rezolva. A fi un slujitor, care umblă în cea mai mare stăpânire, este o operă de artă. Va trebui să creștem, de la mentalitatea noastră, de a ne convinge de ce este corect, ca lucrurile să fie greșite, și să învățăm să discernem diferitele moduri de exercitare a stăpânirii. Vestea bună este că nu putem eșua, chiar dacă mai picăm unele teste. Dumnezeu și diavolul se vor asigura că ai întotdeauna un șir de prădători în asteptare, pe care să faci practică. Dacă te confrunți cu unul, recuperează-te repede, învață-ți lecția, și fii mai entuziasmat data viitoare de umblarea în stăpânire.

Piatra de hotar

În timp ce este foarte puțin probabil, să stăpânești vreodată, întreaga sferă a mandatului de stăpânire, există o singură piatră de hotar, pe care o poți aștepta cu nerăbdare, ca pe un semn că ești pe drumul cel bun. Știi că ai un nivel ridicat de stăpânire, atunci când nu trebuie să o exerciți. Atunci când poți intra într-o încăpere, și toți demonii prădători se retrag în tăcere, făcând-o un loc sigur pentru toată lumea, fără să faci sau să spui ceva, ști ca te-ai descurcat foarte bine în această călătorie.

Am slujit într-o biserică în acest an, în care pastorul bisericii avea un duh puternic de victimă peste el. Era și un profet acolo, venit din afara orașului, care avea un duh foarte puternic de prădător, și el se autoinvita, mai mult sau mai puțin, să facă parte din conducerea bisericii. Atunci când am venit să fac o pregătire pentru liderii din conducerea bisericii, nu știam nimic despre această situație.

N-am auzit niciodată de el, și nu m-am întâlnit cu profetul / prădătorul înainte. Nu m-am angajat în nici un dialog cu el, toată seara. El a stat la distanță de mine, și a fost neobișnuit de supus, atâta timp cât eu eram acolo.

Câteva luni mai târziu, toată povestea a ieșit la suprafață, după ce pastorul a fost eliberat de duhul de victimă. Privind înapoi, pastorul și-a dat seama că duhul

de prădător, a recunoscut că mă voi confrunta instantaneu cu el dacă ar încerca ceva, așa că s-a ascuns de mine, toată seara și a făcut gazda să părăsească orașul, săptămâna care a urmat.

I-am spus pastorului: "Acum, că știi adevărul, și regulile jocului, nu mai există niciun motiv pentru care să nu poți umbla în această stăpânire, în termen de șase luni." Aș spune că pastoral este bine, pe drumul său acum. Fiicele lui, au făcut să plece săptămâna aceasta duhul de prădător, din două cuvinte, încă din prima lor încercare.

1. Filipeni 1: 6-11
2. Habacuc 2:14
3. Ioan 10:17-18



Termeni și condiții de utilizare a materialelor gratuite:

Articolele noastre pot fi descărcate gratuit. Acestea pot fi copiate, și distribuite în mod gratuit, în orice mod benefic pentru Trupul lui Hristos. A nu se percepe nici un fel de taxă.

Descărcarea oricărui articol, indică acordul dumneavoastră față de termenii și condițiile mai sus menționate.